

Habitika
č. j. ÚD - 05/14-94
2

Dr. NOVOTNÝ

POLICE ČESKÉ REPUBLIKY	
MÍSTO DOKUMENTACE A VYŠETŘOVÁNÍ	
MÍSTO KOMUNIKACE	
MÍSTO SPRÁVNÍ POŘÍDĚ A VYŠETŘOVÁNÍ	
20. XII. 2002	
NDK-5/14-94	
Příloha	

Toto rozhodnutí
nabylo právní moci
dne *13. 11. 2002*

OBVODNÍ SOUD PRO PRAHU 6
dne *19. 12. 2002*

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

2 T 90/2002

Samosoudkyně Obvodního soudu pro Prahu 6 JUDr. Kateřina Kohoutková rozhodla v hlavním líčení konaném dne 15. října 2002,

t a k t o :

Obžalovaný

Mikuláš T i t a

nar. [redacted] 1933 ve Velké Poláně, okres Humenné, důchodce, bytem Praha 6, [redacted],

se dle § 226 písm. b) tr. řádu

z p r o š t ů j e

obžaloby pro skutek, že

jako starší vyšetřovatel Správy vyšetřování STB v Praze, činných v trestních věci proti obv. Jiřímu Gansovi, nar. 16.11.1928, poté, co byla uvedená trestní věc dne 1.10.1976 z Českých Budějovic předána do Prahy nerespektoval právo obviněného na obhajobu, zejména v ust. § 36 odst. 1, 3 tr. řádu, neboť nevyčkal na řádné ustanovení obhájce a ve dnech 5.10. a 15.10.1976 vyslýchal obviněného bez obhájce a po jeho ustanovení dne 18.10.1976 ve výsleších obviněného pokračoval ve dnech 21.10., 26.10., 2.11., 4.11., 12.11., 15.11., a 2.12.1976 bez toho, aby obhájce o těchto úkonech řádně a včas vyrozuměl a dále v rozporu ust. § 91 a následujících trestního řádu opakovaně obv. Ganse vyslýchal k jeho setkání s pozdějším spoluobviněným Jiřím Kortusem a ke

skutečností, které měl údajně sdělit pracovníku velvyslanectví , přičemž mu byly předestírány výpovědi dalších svědků , v nichž byla mu uváděná fakta, která byla později posuzována, jako by o nich vypovídal sám Jiří Gans a tím se měl doznat,

č í m ž m ě l s p á c h a t

Trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a) tr. zákona.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný Tita je obžalobou státního zástupce stíhán pro tr. čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a) tr. zák. pro skutek tak, jak je popsán shora.

Obžalovaný od zahájení trestního stíhání trestnou činnost v celém rozsahu popírá. Pokud se jedná o poškozeného Ganse uvedl, že tohoto neznal, setkal se s ním až v souvislosti s touto trestní věcí , ani neznal tehdejší obviněné Kortuse a Čtvrtníka. Věc mu byla přidělena s tím, že obecně postupoval dle tehdy platné směrnice, v které bylo stanoveno, jak má konkrétně vyšetřovatel postupovat u jednotlivých procesních úkonů, jak má být spis řazen podobně, postupoval rovněž v souladu s trestním řádem a pokud by obviněný trval na účasti obhájce pak samozřejmě by výslech až do doby přítomnosti obhájce přerušil. Obviněného před započítím každého výslechu o této možnosti poučil a taktéž obhájce vyrozumíval a to buď písemně a nebo a to z pravidla telefonicky prostřednictvím sekretářky. Rovněž při seznámení s výsledky vyšetřování obhájce nepožadoval opakování žádných úkonů a ani žádné námitky proti provedeným výslechům nevznášel. Tehdy obviněný Gans vypovídal zcela spontánně četnost výslechů je dána problematikou věci , když některé výslechy byly konány k výslovné žádosti obviněného . tato trestní věc byla vedena jako přísně tajná zvláštní důležitosti a z tohoto důvodu od okamžiku tohoto stupně utajení mohl být obhájcem pouze důstojník Vojenské justiční služby o jehož ustanovení také obžalovaný požádal. Tímto obhájcem byl ustanoven Dr. Zlatník, kterého vyrozumíval prostřednictvím sekretářky s tím, že pokud se úkonu nezúčastnil bylo mu sděleno, že si je dodatečně předčte, což se také stalo. Věc byla dozorována jednak náčelníkem odboru, jednak náčelníkem oddělení a taktéž náčelníkem správy. Konečně pak vykonával dozor i tehdejší prokurátor, nejdříve generální prokurátor Dr. Prokop a poté vyšší vojenský prokurátor Šnajdr. Obviněný sám působil jako vyšetřovatel od roku 1967, po dobu jeho praxe se asi ve třech případech stalo, že věc byla vrácena k došetření s tím, že mu byly uděleny pokyny prokurátora,

jak má dále ve věci postupovat a pokud by se dopustil nějakého pochybení pak mu toto bylo vytknuto náčelníkem oddělení a takéž dozorovým prokurátorem, k tomuto postupu však v uvedené trestní věci nedošlo. Dále pak vypověděl, že výslechy obviněného byly nahrávány na magnetofon, zda jsou tyto pásky v současné době k dispozici mu již není známo, když záznamy předal Vyšší vojenské prokuratuře a to dne 30.12.1976 jak v průběhu hlavního líčení doložil svým kalendářem. Konečně pak obžalovaný uvedl, že ještě v roce 1988 nebo 1989 mu obviněný z výkonu trestu psal dopis, kdy uváděl, že je na tom špatně a krátce na to zemřel.

Z výpovědi svědka Milana Kortuse bylo zjištěno, že poškozeného Ganse znal několik let, celá jeho trestní věc byla od začátku až do konce vykonstruována, sám svědek byl zadržen a převezen na Ruzyně, ke byl ve vazbě po dobu 7 měsíců, přičemž v průběhu hlavního líčení obžalovaného poznal, vyslýchal ho asi 2x nebo 3x, choval se jako blázen a všechno překrucoval, nevzpomíná si již zda se ho obžalovaný ptal, jestli chce mít obhájce nebo ne v každém případě hovořil s obhájcem až před konáním hlavního líčení a pak až v průběhu hlavního líčení.

Svědka Petr Čtvrtník v průběhu hlavního líčení obžalovaného nepoznal, avšak vypověděl, že byl trestně stíhán společně s poškozeným Gansem, byli kamarádi, když se vrátil Gans z výkonu trestu nic se od něho nedověděl, moc toho neřekl. Výslechy probíhaly tak, jak bylo tenkrát zvykem, obžalovaný na něho křičel, vyhrožoval mu, že mu dá g'facku, přičemž mu však facku nikdy nedal. Pokud v průběhu přípravného řízení uváděl, že mu obžalovaný dvě facky dal tak mu pouze vyhrožoval. Připustil, že byl obžalovaným poučen, že si může zvolit obhájce z řad vojenských obhájců, kteří jsou prověřeni, avšak tohoto obhájce nechtěl.

Ze svědecké výpovědi Soni Rybkové bylo zjištěno, že svědkyně v roce 1976 pracovala na Správě vyšetřování StB Praha jako zapisovatelka, obžalovaného znala. Připustila, že je možné, že v předmětné trestní věci obžalovanému zapisovala, přičemž obžalovaný při výsleších nepoužíval ani psychického ani fyzického nátlaku, zná ho jako mírumilovného člověka, domnívá se, že obžalovaný byl velmi schopným vyšetřovatelem.

Ze svědecké výpovědi JUDr. Karla Šimka bylo zjištěno, že na případ Jiřího Ganse si vzpomíná v tom smyslu, že byl přítomen výslechu v přípravném řízení, poté byla věc dána mimo České Budějovice a byl obhajoby zproštěn. Bylo jeho zvykem vyžadovat si od vyšetřovatelů

sdělení o konání vyšetřovacích úkonů , aby jich mohl být přítomen.

Svědék JUDr. Libor Zlatník vypověděl, že v roce 1976 působil jako voják z povolání, soudce, náčelník VOS Praha. Byl ustanoven obhájcem ex-offo ve věci Jiřího Ganse a pokud si vzpomíná navštívil ho v průběhu výkonu vazby ve věznici Ruzyně asi 2x nebo 3x , kde s ním také hovořil bez účasti dalších osob. Poté se zúčastnil jako obhájce hlavního líčení a sepsal odvolání u jehož projednání se již s J. Gansem nesetkal, nepamatuje si již zda se spojil s vyšetřovatelem a žádal o vyrozumívání při konání jednotlivých procesních úkonů a rovněž si nevzpomíná, zda byl vyšetřovatelem o konání procesních úkonů vyrozuměn. Rozhodně byl přítomen při seznámení s výsledky vyšetřování , J. Gans trestnou činnost nepopíral.

Ze svědecké výpovědi Jiřího Perníka bylo zjištěno, že asi od roku 1964 do roku 1970 se intenzivně kamarádil s poškozeným Gansem později pak již méně, poškozený byl známou budějovickou figurkou. V průběhu léta 1976 při náhodně návštěvě se mu svěřil, že ho zavřou a nevěděl vůbec co na něj chtějí vytáhnou. Následně skutečně byl zatčen a viděl se až v roce 1987 , kdy byl poškozený hospitalizován v léčebně dlouhodobě nemocných , o celé věci nechtěl vůbec hovořit, bylo vidět, že má strach a pouze uváděl, že všechno na něj bylo připravené a že chce aby všichni co se na jeho odsouzení podíleli byli potrestáni. Byl ve velmi zuboženém stavu a to jak fyzicky tak psychicky, vrátil se z vězení jako lidská troska. Svědek hovořil s primářem LDN Hrudof v době, kdy zde byl poškozený Gans hospitalizován a ten mu sdělil, že po svém přijetí do LDN byla u poškozeného zjištěna četná poranění hlavy - zahojené jizvy z doby, kdy byl ve vězení nebo ve vyšetřovací vazbě. Jakým způsobem v průběhu trestního řízení měl poškozený zajištěnou obhajobu a jakým způsobem byl vyslýchán svědek neví.

Ze svědecké výpovědi JUDr. Josefa Krupauera bylo zjištěno, že v roce 1976 svědek pracoval jako advokát - vedoucí Advokátní poradny v Českých Budějovicích. Jiřího Ganse znal jako budějovickou figurku a není mu známo, že by zařizoval jeho obhajobu, poté, kdy svědkovi v průběhu přípravného řízení bylo předloženo ustanovení obhájce ze dne 5.8.1976 uvedl, že se jedná o jeho podpis, kdy v té době byl zapsán v seznamu advokátů pro slyš se státním tajemstvím a přestože z tohoto opatření vyplývá, že sám sebe ustanovil obhájcem na věc si již nevzpomíná a rovněž si nevzpomíná, že by kdy byl přítomen u jakýchkoliv procesních úkonů v souvislosti s tímto trestním řízením. V té době byli advokáti vyrozumíváni o procesních úkonech buď telefonicky nebo písemně.

Ze svědecké výpovědi Jaroslava Zacha bylo zjištěno, že obžalovaného zná, pracovali vedle sebe v kancelářích, nebyl však nikdy přítomen výslechu poškozeného Jiřího Ganse. Stávalo se, že ho obžalovaný nebo i další vyšetřovatelé požádali, aby přišel k podepsání protokolu, který byl již napsaný s tím, že svědek ho podepsal, s ničím však blíže seznamován nebyl.

Ze svědecké výpovědi JUDr. Pavla Pilného bylo zjištěno, že v roce 1976 pracoval jako prokurátor KP České Budějovice a zpracovával tzv.: prvohlavovou agendu. Na případ tehdy obv. J. Ganse si vzpomíná, dozoroval ho krátce, poté věc převzala Správa StB Praha a dozor Vojenská prokuratura. J. Ganse bral do vazby a to byl prakticky jediný úkon, který ve věci provedl. V té době automaticky na prokuraturu byly zasílány kopie protokolů o výslechu obviněných a důležitých svědků, když podle tehdejší praxe obhájce nebyl přítomen výslechu proto by také tuto skutečnost neregistroval. Předpokládal ve všech případech, kdy se jednalo o obhajobu povinnou, že je obhájce zajištěn.

Ze svědecké výpovědi Jana Špačka bylo zjištěno, že od roku 1971 byl vyšetřovatelem Správy StB Praha, na případ Jiřího Ganse si vůbec nevzpomíná. Pokud se jedná o obžalovaného tohoto znal jako průměrného vyšetřovatele. Není mu nic známo o tom, že by obžalovaný měl problémy s dodržováním procesních předpisů. Obecně vyšetřovací tým řídil většinou náčelník oddělení, nebo starší vyšetřovatel specialista, který ukládal úkoly osobám zařazeným do týmu.

Ze svědecké výpovědi JUDr. Ladislava Kozla bylo zjištěno, že na případ Jiřího Ganse si nevzpomíná, v roce 1976 pracoval ve funkci náčelníka Vyšší vojenské prokuratury a Příbrami. Trestní odd. dozoroval náměstek v té době asi plukovník Burian, kdy do jeho řízení spadalo oddělení prokurátorského dozoru a náčelníkem byl ovník JUDr. Šnajdr. V případě podání obžaloby jí musel jako náčelník podepisovat. Dozor prokurátora pak probíhal tím způsobem, že byl přítomen při uvalení vazby, kdy byl také obviněný prokurátorem vyslechnut a další dozor se prováděl průběžnou metodou, která spočívala v tom, že nebylo možné, aby prokurátor, který prováděl dozor, tento provedl teprve tehdy, až obdržel vyšetřovací spisy s návrhem konečného rozhodnutí. V dozorovém spisu prokurátora by měl být záznam kolikrát spis dozoroval, jaké dával pokyny k dalšímu vyšetřování, taktéž při žádosti o prodloužení vazby nebylo povinností předkládat celý spis a věc se řešila individuálně. Prokurátor zpravidla jednou měsíčně jezdil na útvar, kde byly věci v běhu a tam je prověřil o čemž učinil zápis. Pokud šlo o případ nutné obhajoby musel být obviněný o této skutečnosti poučen a buď si

zvolil obhájce sám a nebo mu musel být ustanoven. Tato skutečnost by dozorovému prokurátoru neměla uniknout, měl by na to vyšetřovatele upozornit formou pokynů nebo udělat sám opatření. Prokurátor dbal na to, aby výslech byl prováděn ve smyslu trestního řádu, a hlídal procesní stránku. Zasahovat do toho, jestli někoho vyslýchal vyšetřovatel jedenkrát nebo vícekrát však nemohl, obžalovaného svědek nezná.

Z fotokopie vyšetřovacího spisu poškozeného Ganse bylo zjištěno následující :

Dne 8.7.1976 bylo Jiřímu Gansovi vzneseno obvinění pro tr. čin hanobení státu Světové socialistické soustavy a jeho představitele dle § 104 trestního zákona, dne 6.7.1976 byl jako podezřelý zadržen a následně byl vzat do vazby, při svém prvním výslechu dne 8.7.1976 byl Jiří Gans upozorněn na možnost zastupování obhájcem a možnost zvolit si ho, dne 1.10.1976 převzal trestní věc obžalovaný Tita a dne 6.10.1976 JUDr. Šimek vypověděl svou plnou moc, téhož dne obžalovaný Tita požádal o ustanovení obhájce, kterým byl ustanoven dne 13.10.1976 JUDr. Karel Kratochvíl, toto ustanovení bylo doručeno vyšetřovateli dne 18.10.1976. Následně pak dne 24.1.1976 byl ustanoven JUDr. Libor Zlatník a dne 27.12.1976 proběhlo seznámení obviněného s výsledky vyšetřování. V tomto protokolu je uvedeno, že obhájce JUDr. Zlatník byl vyrozuměn telefonicky, seznámení se zúčastnil, dle tohoto protokolu se seznámili s celým vyšetřovacím spisem o obsahu 3 svazků a svazkem dokumentace, přičemž obhájce i tehdy obviněný navrhli, aby byla zvážena použita přísnější právní kvalifikace u tr. činu dle § 105 tr. zákona s ohledem na to, že obviněný je nevoják, neuvědomoval si a uvědomit si nemohl, že získané a sdělené poznatky tvoří předmět státního tajemství zvláště důležitého. Dále je výslovně uvedeno, že jiné doplnění vyšetřování obhájce nemá. Z fotokopie tohoto vyšetřovacího spisu pak bylo dále zjištěno, že výslechy tehdy obv. Jiřího Ganse skutečně probíhaly ve dnech 5.10., 15.10.1976, 21.10., 26.10., 2.1., 4.1., 12.11., 15.1 a 2.12.1976, přičemž před započítím každého z těchto výslechů je protokolováno, že obviněnému bylo připomenuto zákonné poučení jako obviněnému, kterého se mu dostalo při vznesení obvinění dne 8.7.1976. Pouze v protokolu ze dne 5.10.1976 uvedl obviněný, že se zvolil obhájce JUDr. Štefla, který však obhajobu nemohl převzít, protože je jeho švagrem. Žádného dalšího obhájce nezná a proto žádá, aby mu byl vyšetřovatelem obhájce ustanoven a to Dr. Šimek s AP České Budějovice. Pokud však bude vyšetřování probíhat v Praze domnívá se, že bude vhodnější, aby ho zastupoval obhájce z Prahy. Při výslechu dne 21.10.1976 je pak protokolováno, že obviněnému bylo sděleno, že k žádosti vyšetřovatele mu byl ustanoven jako obhájce JUDr. Karel

Kratochvíl, který se v nejbližší době dostaví k rozmluvě s obviněným. Toto sdělení vzal obviněný na vědomí. JUDr. Kratochvíl by pak byl dále přítomen výslechu 26.10.1976, kdy je zaprotokolováno, že nemá k průběhu výslechu ani k obviněnému žádné připomínky ani dotazy. Během výslechu se seznámil s dosud provedenými protokoly o výslechu obviněného. Dne 28.12.1976 obžalovaný Tita vypracoval závěrečnou zprávu s návrhem na končené opatření, dne 30.12.1976 pak náčelník Správy vyšetřování StB plukovník JUDr. Rudolf Šubrt předal Vyšší vojenské prokuratuře veškerý spisový a dokumentační materiál spolu se závěrečnou zprávou, 3 svazky vyšetřovacího spisu a svazkem dokumentace, jednoho kotouče s magnetofonovou páskou na níž je zachycen výslech obviněného Jiřího Ganse, seznam zajištěných a vydaných věcí navržených na zabrání a propadnutí dle přiloženého seznamu. Dne 6. ledna 1977 vyšší vojenský prokurátor s Příbrami plukovník JUDr. Kozel podal obžalobu na tehdy obviněné Jiřího Ganse, Milana Kortuse a Petra Čtvrtníka, u obviněného Ganse pro trestné činy hanobení státu světové socialistické soustavy a jeho představitele dle § 104 tr. zákona a pro trestný čin vyzvědačství dle § 105 odst. 1, 3 písm. d) tr. zákona. Ve dnech 14 až 17. února 1977 proběhlo u Vyššího vojenského soudu v Příbrami hlavní líčení, obviněný Jiří Gans byl uznán vinným žalovanými trestnými činy a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trv6815 let, současně pak byl uložen i trest propadnutí věci a zabrání věci. Dne 5.5.1977 rozhodl Nejvyšší soud ČSSR o odvolání vyššího vojenského prokurátora v Příbrami a obžalovaného Milana Kortuse tak, že obě odvolání jako nedůvodná byla zamítnuta.

Z usnesení Vyššího vojenského soudu v Táboře sp.zn. 4 Rtv 135/91 bylo zjištěno, že dne 20.8.1991 byl rozsudek Vyššího vojenského soudu Příbram ze dne 17.2.1977 zrušen ve výroku o vině tr. činem vyzvědačství dle § 105 odst. 1, 3 písm. d) tr. zákona a v celém výroku o trestu a ve výroku o zabrání věci s to v části týkající se Jiřího Ganse. Rozsudkem Vyššího vojenského soudu Tábor sp.zn.: Rtv 135/91 pak byl Jiří Gans dle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn z tr. činu vyzvědačství dle § 105 odst. 1,3 písm. d) tr. zákona. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se mimo jiné uvádí, že v přípravném řízení došlo k porušení celé řady procesních předpisů, zejména pak pokud jde o obhajobu Jiřího Ganse, kdy jeho výpovědi lze považovat za důkaz neúčinný,

Z opisu úmrtních listů, případně ze zprávy Matriky úmrtí pak bylo zjištěno, že svědci JUDr. Stanislav Šnajdr, JUDr. Jaromír Prokop, JUDr. Zlatník a JUDr. Kozel již zemřeli.

Z fotokopie osobní evidenční karty pracovníka ministerstva vnitra - obžalovaného pak bylo zjištěno, že od 1.3.1967 byl přemístěn jako

vyšetřovatel 1. oddělení I. odboru , od 1.3.1969 pak byl starším vyšetřovatelem 1. oddělení I. odboru.

Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k následujícím závěrům :

Podle tehdy platného trestního řádu okamžikem vzetí Jiřího Ganse do vazby vznikl důvod nutné obhajoby dle § 36 odst. 1 písm. a) tr. řádu a k tomuto vazebnímu důvodu dne 2.8.1976 , kdy bylo vzneseno obvinění pro trestný čin vyzvědačství dle § 105 odst. 1 , odst. 3 písm. d) tr. zákona pak k tomuto vazebnímu důvodu přibyl i důvod dle odst. 3 § 36 tehdy platného trestního řádu. ve všech protokolech o výsledku Jiřího Ganse, které byly vedeny obžalovaným je vždy uvedeno, že bylo připomenuto zákonné poučení jako při výsledku ze dne 7.7.1976, a však s výjimkou dne 5.10.1976 , kdy byla řešena otázka obhajoby, a výsledku dne 21.10.1976, kdy je zaprotokolováno, že byl ustanoven obhájcem JUDr. Kratochvíl, který se k rozmluvě s obviněným dostaví , jakož i výsledku dne 26.10.1976, kterému byl obhájce JUDr. Kratochvíl přítomen a dle protokolu se seznámil s dosud provedenými protokoly o výsledku obviněného a nemá žádné připomínky ani dotazy, není z celého spisu patrné, že by příslušný obhájce byl výsledku obviněného přítomen, respektive, že by o konání tohoto výsledku byl vyrozuměn. ZcelphJ8hybně tak došlo k hrubému porušení procesních předpisů a tedy i k porušení práva obviněného na obhajobu. Nicméně je nutno uvést , že dle § 174 tehdy platného trestního řádu a to odst. 2 písm. c) , d) tr. řádu mělo být toto pochybení vyšetřovatele - obžalovaného napraveno postupem prokurátora. Podle § 174 odst. 1 tr. řádu dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení vykonával prokurátor. Podle téhož zákonného ustanovení odst. 2 písm. d) tr. řádu byl prokurátor oprávněn vracet věc vyšetřovatelům se svými pokyny k doplnění. toto ustanovení však bylo prokurátorem Dr. Kozlem , který v předmětné trestní věci podal obžalobu zcela opomenuto a stejně tak nepostupoval ani soud dle tehdy patného ust. § 188 odst. 1 písm. f) tr. řádu, kdy měl po předběžném projednání obžaloby, vrátit věc prokurátorovi k došetření z důvodu odstranění vady přípravného řízení. Za současné důkazné situace, kdy sám poškozený Jiří Gans , jakož i tehdejší prokurátor JUDr. Kozel a konečně i obhájce obžalovaného JUDr. Zlatník zemřeli , zůstává nevysvětleno z jakého důvodu ani prokurátor ani soud nepostupoval a v neposlední řadě proč tyto námitky nevznesl obhájce obžalovaného JUDr. Zlatník, když navíc ve věci ani obžalovaný nepodal odvolání proti prvostupňovému rozsudku. Práva a povinnosti obhájce byla upravena podle § 41 tehdy platného trestního řádu. S ohledem na takto provedené důkazy, by se jevilo vhodným v předmětné trestní věci s ohledem na vyjádření obžalovaného, jakož i

záznam založený ve fotokopii původního vyšetřovacího spisu Jiřího Ganse zjistit zda byly dosud zachovány magnetofonové záznamy z protokolu o výsledku Jiřího Ganse. Vzhledem k dlouhému časovému odstupu a taktéž s ohledem na dále uvedený právní názor však soud od doplnění dokazování v tomto směru upustil.

Při posouzení právní kvalifikace jednání obžalovaného soud v prvé řadě zkoumal otázku promlčení. Obvinění bylo obžalovanému sděleno dne 17.12.1994, přičemž s účinností od 1.8.1993 vstoupil v platnost zák.č. 198/1993 Sb. o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu, dle § 5 tohoto zákona se do promlčecí doby trestných činů nezapočítává doba od 25. února 1948 do 29. 12. 1989, pokud z politických důvodů neslučitelných se základními zásadami právního řádu demokratického státu nedošlo k pravomocnému odsouzení nebo zproštění obžaloby. Tímto zákonem s ohledem na nálezy Ústavního soudu č. 14/1994 Sb. je soud vázán. S ohledem na tyto skutečnosti pak tedy trestní stíhání obžalovaného promlčeno není. Trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a) tr. zákona posuzoval soud podle nyní platného trestního zákona, když předchozí ustanovení § 158 odst. 1 písm. a) tr. zákona je ohroženo stejnou trestní sazbou jako nyní a není tedy pro obžalovaného příznivější (§ 16 odst. 1 tr. zákona). Zákonným znakem žalovaného tr. činu je , že veřejný činitel, který v úmyslu způsobit jinému škodu vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu. Obžalovaný zcela nepochybně jako starší vyšetřovatel Správy vyšetřování StB v Praze ve smyslu ustanovení tehdy platného § 89 odst. 8 tr. zákona, (nyní § 89 odst. 9 tr. zákona) požíval pravomoci veřejného činitele. Současně však by muselo být provedeným dokazováním prokázáno, že jednak vykonával svou pravomoc způsobem odporující zákonu, tedy , že jednak došlo k porušení nebo obcházení konkrétního zákona, nebo právního předpisu vydaného na základě zákona , v tomto případě by se jednalo o trestní řád a ustanovení , která jsou shora citována ve vztahu k nutné obhajobě u Jiřího Ganse. Kromě tohoto zákoného znaku by však muselo být prokázáno, že tak jednal v úmyslu způsobit jinému škodu, Tento zákoný znak však v žádném případě provedeným dokazováním prokázán nebyl. Pokud došlo k procesním pochybením v průběhu přípravného řízení, bylo povinností tehdejšího prokurátora vrátit věc vyšetřovateli k došetření s tím, aby tyto procesní pochybení odstranil a pokud tak nepostupoval prokurátor měl tak učinit soud. Z tohoto jednání obžalovaného jakož i z té skutečnosti , že výsledky Jiřího Ganse byly prováděny opakovaně, když ovšem soud poukazuje na absenci magnetofonových záznamů a skutečnost, že sám poškozený se již k věci vyjádřit nemůže a nemůže být tedy vyvráceno tvrzení obžalovaného, že některé z výsledku probíhaly k výslovně žádosti

poškozeného, nelze dovodit úmysl obžalovaného vedoucí ke konečnému odsouzení Jiřího Ganse k trestu odnětí svobody v trvání 15 let. Zcela nepochybně došlo i k zanedbání povinnosti obhájce, který taktéž nevznesl žádné námitky a to již při seznámení s výsledky vyšetřování a proti takto uloženému trestu ani nepodal odvolání. Obhájce JUDr. Zlatník však již rovněž zemřel a proto ho k věci není možno znovu vyslechnout. Provedeným dokazováním nebyla tedy prokázána subjektivní stránka žalovaného trestného činu, nebo-li nebyly naplněny zákonné znaky tr. činu zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158/1a) tr. zákona, když ostatně touto skutečností se obžaloba vůbec nezabývala, a soud proto postupoval dle § 226 písm. b) tr. řádu a obžalovaného obžaloby zprostil, když v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Dle názoru soudu, jak již bylo obšírně uvedeno, mělo být pochybení obžalovaného řešeno zákonnou cestou, případně výtka, případně kárným řízením, což se však nestalo.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání musí být v této lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 15. října 2002.

JUDr. Kateřina K o n o ú t k o v á
samosoudkyně v.r.

Za správnost vyhotovení:

